

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113226200
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113226200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Urbanovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1/ L. E., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom Q. XXXX/XX, S., štátny občan SR, 2/ Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom B. XXXX/XX, S., štátny občan SR, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s. r. o., so sídlom Mariánske námestie 2, Žilina, IČO: 36 855 278, 3/ L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom Y. XXXX/XX, S., štátny občan SR, o zaplatenie 3.247,02 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/177/2014-83 zo dňa 06.10.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 3.247,02 eur s príslušnými úrokmi z omeškania v sume 152,81 eur a úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3.247,02 eur od 05.08.2012 do zaplatenia zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania si vyhradil na čas do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že 15.02.2015 uzavrela SISp ako veriteľ s odporcom 1/ ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v sume 150.000,- Sk. V ten istý deň uzavrela SISp ako veriteľ s odporcom v rade 2/ a 3/ dohodu o ručení, v ktorej odporcovia 2/ a 3/ prehlásili, že majú vedomosť o tom, že veriteľ uzavrel v ten istý deň s odporcom v rade 1/ ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere o poskytnutí úveru vo výške 150.000,- Sk. Podľa ust. čl. 18 bod 18.16. všeobecných obchodných podmienok SISp účinných od 01.08.2002 dlžník výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Dňa 27.06.2012 uzavrela SISp ako postupca s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok od postupcu špecifikovaných v prílohe 1 zmluvy, medzi inými aj pohľadávky z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere v celkovej výške 7.573,40 eur. Postúpenie pohľadávky oznámila SISp odporcovi 1/ listom zo dňa 18.07.2012. Postúpenie pohľadávky oznámila SISp i odporcom v rade 2/ a 3/. Navrhovateľ listom zo dňa 18.07.2012 oznámil odporcovi 1/ vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 18.07.2012 a požiadaval ho k okamžitej úhrade dlžnej čiastky, najneskôr do 28.07.2012. Taký list obdobného znenia zaslal navrhovateľ i odporcom v rade 2/, 3. Nakoľko v danom

prípade išlo o pohľadávku pôvodného veriteľa SISp ako banky, ktorá poskytla úver dlžníkovi - odporcovi 1/, okresný súd považoval za potrebné brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a skúmal, či boli naplnené zákonné podmienky v zmysle poukazovaného zákonného ustanovenia, za ktorých bolo možné bankou postúpiť pohľadávku i inému subjektu bez súhlasu klienta. Konštatoval, že navrhovateľ v konaní nepreukázal naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči odporcovi 1/ z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Uviedol, že pokiaľ ide o časť pohľadávky zodpovedajúcej splátkam vo výške 77,31 eur splatných v období od 20.07.2012 do 20.02.2014, t. j. celkovo vo výške 1.546,20 eur (20 splátok x 77,31 eur), nebolo v konaní preukázané, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. ku dňu 28.06.2012 vôbec došlo k ich predčasnej splatnosti. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená navrhovateľom až po postúpení pohľadávky 18.07.2012. V zmysle vyššie uvedeného nebolo preukázané, že banka mohla bez súhlasu dlžníka odporcu v rade 1/ postúpiť nesplatenú časť svojej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Rovnako tak navrhovateľom nebolo preukázané naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku o splátkovom úvere aj v ďalšej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.04.2011 do 20.06.2011 vo výške 231,93 eur (3 splátky x 77,31 eur), a to aj napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala pred postúpením pohľadávky, t. j. pred 28.06.2012. Omeškание dlžníka však v prípade týchto splátok netrvalo nepretržite viac ako 90 dní. Okresný súd ďalej konštatoval, že bez súhlasu dlžníka nebolo možné postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere aj vo zvyšnej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.09.2010 do 20.03.2012, t. j. vo výške 1.468,89 eur (19 splátok x 77,31 eur), a to aj napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, avšak navrhovateľ nepreukázal, že k tomuto omeškaniu došlo aj napriek písomnej výzve banky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v platnom znení. V nadväznosti na uvedené okresný súd hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a navrhovateľa, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2012 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky ako na neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa § 39 OZ. Na podklade neplatného právneho úkonu navrhovateľ nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávneným požadovať od odporcu ako ručiteľa uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom z dôvodu, že ju neplnil dlžník. Na uvedenom nemení nič ani poukazované ust. čl. 18 bod 18.16. VOP, nakoľko túto zmluvnú podmienku okresný súd považoval za neprijateľnú v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ, teda absolútne neplatnú podľa ust. § 53 ods. 4 OZ. Za predpoklad pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky považoval okresný súd to, že odporca 1/ ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť dodávateľom vopred pripravený návrh na uzavretie zmluvy, ktorá bola obsiahnutá vo vopred navrhovateľom predformulovaných VOP, ktoré boli účinné od 01.08.2002 a ktoré odporca 1/ ako dlžník bol nútený prijať, ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou ako veriteľom. Za druhý predpoklad pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky okresný súd považoval to, že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko ňou banka obchádzala poukazované ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Súčasne v tom, že spotrebiteľ už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, zatiaľ čo spotrebiteľ bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. V nadväznosti na uvedené súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, teda, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva nielen voči odporcovi 1/, ale aj voči odporcom v rade 2/ a 3/.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočné zistenie skutkového stavu. Uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporcom o postúpení pohľadávky, čo zakladá bez ďalšieho jeho aktívnu legitímáciu v spore. V tejto súvislosti poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 a uviedol, že s odvolaním sa na predmetný rozsudok najvyššieho súdu je možné právne uzavrieť, že súd pochybil a vec nesprávne právne posúdil. Zastal názor, že ust. § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva, nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB nezakladá občianskoprávnú povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, ale administratívnu zodpovednosť

postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. Poukazoval na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015, kde sa bližšie vyjadroval k účelu § 92 Zákona o bankách. S odvolaním sa na uvedený názor uviedol, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách, v žiadnom prípade však sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok. Ďalej si dovoľil upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok boli odporcovia ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1333 dní, teda súčet všetkých omeškaní odporcov so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok, vzhľadom na čo ustálil, že právny predchodca navrhovateľa by konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB i v tom prípade, že by písomnú výzvu odporcom nezasielal. V tento súvislosti poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.03.2015, sp. zn. 12C 63/2014. Pokiaľ okresný súd ďalej v napadnutom rozhodnutí uviedol, že banka môže postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, uviedol, že zo znenia ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môžu byť iba pohľadávky alebo ich časť, ktorá je už splatná. Zo systematického výkladu prvej, ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy, pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, z ktorého je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Pokiaľ sa týkalo oprávnenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľom, uviedol, že právny predchodca navrhovateľa toto svoje oprávnenie nevyužil, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil až navrhovateľ ku dňu 06.08.2012 podaním zo dňa 18.07.2012. Postúpením pohľadávky sa navrhovateľ stal veriteľom pohľadávky. Základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie dlžníka záväzkového vzťahu. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach. V dôsledku nesplnenia povinnosti dlžníkom sa stáva splatným celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Táto skutočnosť však nemá žiadny vplyv na výšku dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. V nadväznosti na uvedené navrhovateľ zastal názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť, jeho návrhu vyhovieť, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si uplatnil návrhu trov odvolacieho konania, ktoré vyčísľil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V danom prípade odvolací súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia zo strany okresného súdu, ktoré považoval za vyčerpávajúce, podrobne zdôvodnené, v súlade s poukazovanou platnou právnou úpravou a zisteným skutkovým stavom. I odvolací súd po preskúmaní veci zastal názor, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, za predpokladu písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Z obsahu spisu nevyplýva, že by postupca ukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná, taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a zo strany navrhovateľa neboli predložené doklady, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy preukázali.

K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, a teda k ukončeniu zmluvy došlo až zo strany navrhovateľa po postúpení pohľadávky 18.07.2012.

V úverovej zmluve bola konečná splatnosť úveru stanovená ku dňu 20.02.2014.

Z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda postupca postúpil predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupoval v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nakoľko ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo postupcom k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ani k inému ukončeniu zmluvy).

Okresný súd vo svojom rozhodnutí podrobne zdôvodnil, na podklade akých skutočností nebolo navrhovateľom preukázané naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky bez súhlasu dlžníka postúpiť i tú časť pohľadávky zodpovedajúcej splátkam, ktorých splatnosť nastala pred postúpením pohľadávky, nakoľko v prípade splátok splatných v období od 20.04.2011 do 20.06.2011 omeškanie dlžníka v prípade týchto splátok netrvalo nepretržite viac ako 90 dní a v prípade splátok splatných v období do 20.09.2010 do 20.03.2012 i napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, nebolo zo strany navrhovateľa preukázané, že by k tomuto omeškaniu došlo aj napriek písomnej výzve banky podľa poukazovaného ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, odvolací súd toto ako správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko tým, že si okresný súd vyhradil rozhodnutie o trovách konania na čas do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd postupom podľa § 224 ods. 4 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.